ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 Ἀπριλίου 1919 Τοῦ ΘΩΜΑ
Αν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 37
Δύσ. 7 λ. 09

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 775 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογαφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΑΙ „ΑΣΤΙΚΑΙ ΤΑΞΕΙΣ„

ΑΙ ΑΣΤΙΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ

Τρέμετε αἱ «ἀστικαὶ Κυβερνήσεις» καὶ τρέμετε αἱ «ἀστικαὶ τάξεις»! Ἐναντίον σας ὁ ἀγὼν τοῦ «προλεταριάτου».

Ἐκεῖ κατευθύνουν ὅλην τὴν πολεμικήν των καὶ ὅλους τοὺς ἀφορισμούς των καὶ ὅλας τὰς ἀπειλάς των οἱ ὁμιλοῦντες ἐν ὀνόματι τῶν ἐργατῶν — ἀδιάφορον ἂν οὔτε ἰδέαν ἔχουν οἱ ἀγαθοὶ ἐργάται διὰ τὴν γινομένην αὐτὴν εἰς βάρος των κατάχρησιν — οἱ σοσιαλιστευόμενοι, οἱ Μπολσεβικίζοντες.

Ἐκεῖ, κατακόκκινοι ἀπὸ αἷμα ἀγανακτήσεως, φουσκωμένοι ἀπὸ μανίαν ἐκδικήσεως, στρέφουν τὸν γρόνθον των οἱ μὴ ἀποκνοῦντες δι' ἑαυτούς, ἐν τούτοις, πᾶσαν εὐμάρειαν· οἱ ἐπιδιώκοντες, ἐν τούτοις, πᾶσαν πολυτελῆ ἐπίδειξιν· οἱ πρόθυμοι καὶ ἐπαρκεῖς, ἐν τούτοις, εἰς πᾶσαν σπατάλην κοσμικῶν ἀπολαύσεων· οἱ μὴ ἀποκρούοντες, ἐν τούτοις, καὶ τὸ κρούσιμον τῶν ἰδιαιτέρων θυρῶν Κυβερνήσεων καὶ Τραπεζῶν καὶ Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ ὅπου τύχῃ Κεφαλαίου, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς. Καὶ εἶνε τόσοι!

Τὸ «προλεταριᾶτον», τὸ «προλεταριᾶτον»! Ἥρπαξαν τὴν λέξιν, ποῦ βλέπουν νὰ χρησιμοποιῆται ἄλλοῦ, καὶ τὴν κινοῦν ὡς τὸ τρομερώτερον φάσμα ἐναντίον τῶν «ἀστικῶν τάξεων» καὶ τῶν «ἀστικῶν Κυβερνήσεων», κηρύσσοντες συγχρόνως τὸ ἐκ «Ρωσσίας φῶς» καὶ ὑμνοῦντες τὰ «κάλλη τῆς Ρωσσικῆς ζωῆς».

Ἀλλὰ τί λοιπὸν — διὰ ν' ἀκουσθῇ, ἐπὶ τέλους, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἀπειλουμένων — εἶναι αὐταὶ αἱ «ἀστικαὶ τάξεις», κατὰ τῶν ὁποίων τὸ φοβερώτατον τρίξιμον τῶν ὀδόντων;

Εἶναι καμμία σπεῖρα ξένων ἐπιδρομέων; Ἀέργων κλεπτόντων τοὺς ἱδρῶτας τοῦ ἄλλου; Λωποδυτῶν γυμνούντων τὰ σπίτια τοῦ κόσμου; Προνομιούχων οὐδὲν εἰσφερόντων εἰς τὰ κοινὰ βάρη καὶ διαρκῶς πλουτούντων; Ἢ εἶνε ἐν τῇ πλειονότητι αὐτῶν αἱ πλέον ἐργαζόμεναι καὶ πλέον μοχθοῦσαι καὶ πλέον φθειρόμεναι εἰς μίαν διαρκῆ καὶ ἀγωνιώδη πάλην τῆς ζωῆς, τάξεις;

Ἀλλ' αὐτὸς ὁ Μπολσεβικισμὸς σας ἀνεγνώριζε χθὲς διὰ τοὺς δημοσιογράφους αἴφνης ὅτι εἶνε «οἱ βαρύτερον μοχθοῦντες ἐργάται.» Ἡ δὲ ἐπιστήμη πρὸ πολλοῦ ἀπέδειξεν ὅτι οἱ πνευματικῶς ἐργαζόμενοι εἶνε οἱ καταναλίσκοντες δεκαπλάσια τοῦ χειρώνακτος αἱμοσφαίρια, καὶ ἄρα περισσοτέρας τὰς σωματικὰς δυνάμεις, καὶ ἄρα εἰς ταχυτέραν ὑποκείμενοι φθοράν.

Καὶ μέσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος, τῆς Ἐπιστήμης, τοῦ βιβλίου, τοῦ γραφείου,, ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου, ποῦ ἐργάζονται 15 καὶ 18 πολλοὶ, πάμπολλοι, ὥρας τὴν ἡμέραν, χωρὶς νὰ δώσουν μὲ ἄνεσιν ὀλίγο γάλα τακτικὰ εἰς τὸ παιδὶ των ἂν τοὺς ἀρρωστήσῃ, ὑπάρχουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ μικροεπιτηδεύματος οἱ σκυμμένοι διαρκῶς ἀπάνω στὴ δουλειά, χωρὶς νὰ ἀναπνέουν, διὰ νὰ ἐξοικονομήσουν μετὰ βίας τὸ ψωμὶ τῆς ἡμέρας των.

Ὅλοι αὐτοί, ἰατροί, δικηγόροι, καθηγηταί, μηχανικοί, ὑπάλληλοι ἐπαγγελματίαι, τοὺς ὁποίους μερικοὶ πολὺ καλὰ τρώγοντες ὀνομάζουν «ἀστικὰς τάξεις» καὶ τοὺς θέλουν νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ μαχαῖρί των, ἂν φοροῦν τὸ κολλάρο τῆς ἀναγκαίας διὰ τὸ ἔργον των ἐξωτερικῆς κινήσεως, φέρνουν ὅμως μέσα εἰς τὴν ψυχὴν των ἕνα σπαραγμὸν βιοπάλης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν ἀνεκουφίσθησαν ποτέ. Καὶ εἶνε οἱ πλειονοψηφοῦντες. Καὶ δὲν ἤνοιξαν ποτὲ τὸ στόμα των ὄχι διὰ ν' ἀπειλήσουν, ἀλλ' οὔτε νὰ παραπονεθοῦν!

Αἱ δὲ τρομεραὶ «ἀστικαὶ Κυβερνήσεις» εἶνε τίποτε τύραννοι δι' ἰδίας βιαίας δυνάμεως καταλαμβάνουσαι τὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ βασανίσουν τὸ «προλεταριάτον» ἔτσι ἀπὸ κέφι, ἀπὸ κακουργίαν ἐνστίκτων: Ἢ εἶνε οἱ ὑπηρέται τοῦ λαοῦ, οἱ διὰ τῆς ἐλευθέρας ψήφου αὐτοῦ, καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν φωνὴν πάντοτε αὐτοῦ, μοχθοῦντες ἐπίσης —ἀναλόγως πάντοτε συνθηκῶν καὶ περιστάσεων καὶ ἱκανοτήτων καὶ χαρακτήρων προσώπων— δι' αὐτὸν τὸν λαόν: Καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς πᾶσαν ὥραν καὶ εἰς πᾶσαν στιγμὴν τὴν ἐλευθέραν κρίσιν καὶ τὰς ἐλευθέρας ἀποφάσεις τοῦ λαοῦ, ἐὰν κατεχράσθησαν δι' ἰδίους σκοποὺς τὴν ἐντολὴν του ἐὰν ὤθησαν τὸ Ἔθνος εἰς δυστυχίαν, ἐὰν κατεπάτησαν τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν;

Ἂν δὲν ἐννοῆτε αὐτὰς «ἀστικὰς τάξεις» καὶ αὐτὰς «ἀστικὰς Κυβερνήσεις», ὁποῖαι εἶνε αἱ σημεριναί, εἴπατέ μας, σᾶς παρακαλοῦμεν, ὅσοι «προλεταριανοὶ» καὶ «σοσιαλισταὶ» καὶ «Μπολσεβῖκοι», κατὰ τίνων, ἡ περιφρόνησίς σας κατὰ τίνων ἡ γροθιά σας καὶ κατὰ τίνων τὸ μαχαῖρί σας καὶ κατὰ τίνων, τέλος πάντων τὸ μῖσός σας καὶ ἡ ἐκδίκησίς σας;

Καὶ ἂν οὐδὲν ἔχουν—καὶ δὲν ἔχουν—αὐτοὶ ν' ἀπαντήσουν ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὀφείλει ὁ ὑπερελευθεριάζων Νόμος νὰ λάβῃ αὐτὸς τὸν λόγον δι' ὅσα Μπολσεβικικὰ σερβίρονται, ἀπὸ τοὺς ἐπιμένοντας νὰ δημιουργοῦν «προλεταριάτον», νὰ τὸ παίρνουν ὑπὸ τὴν προστασίαν των καὶ νὰ μὴν ἀφίνουν τὸν ἐργάτην καὶ τὸν ἀστὸν —κυριώτατα αὐτοὺς—νὰ ζητήσουν ὅπως γνωρίζουν πάντοτε νομίμως τὸ συμφέρον των καὶ ὅ,τι τοὺς λείπει τυχὸν δίκαιον.

— Ε. —

ΚΡΟΝΠΡΙΝΤΖ ΚΑΙ ΛΟΥΔΕΝΔΟΡΦ

Ο ΑΙΤΙΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ

Ἐκ μιᾶς συνεντεύξεως τοῦ Κρόμπριντζ δημοσιευθείσης ἐν Κοπενχάγῃ, αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὰ κάτωθι ἐνδιαφέροντα ἀποσπάσματα.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1918 ὁ Κρόμπριντζ ἀνεφοίνασεν εἰς τὸν Κάϊζερ ὅτι ἡ πρώτη Μεραρχία τῆς Φρουρᾶς, «ἡ μᾶλλον προσφιλής του» ἐπανῆλθεν εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν μὲ βαρυτάτας ἀπωλείας ἐκ τῆς βαρυνῆς ἐπιθέσεως. Δὲν ἀπέμενον ὡς ἄνδρες μάχιμοι ἐξ αὐτῆς εἰμὴ μόνον 800. Ἡ Μεραρχία εἶχεν ἀνάγκην ἀπολύτου ἠσυχίας ἑπτὰ ἑβδομάδων ἀναπαύσεως, ἐνῷ τὸ Γερμανικὸν Στρατηγεῖον θὰ τὴν ἀπέστελλεν ἐκ νέου εἰς τὴν γραμμὴν μετὰ μίαν ἑβδομάδα, ἤτοι εἰς μίαν ὑστάτην ἐπίθεσιν, εἰς ἣν θὰ ἐκινδύνευε νὰ ἐξοντωθῇ μέχρις ἑνός.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἠρωτάσθη μετὰ προσοχῆς τοὺς λόγους τοῦ Κρόμπριντζ καὶ τὴν ἑπομένην πρωΐαν, λαμβάνων ἀναφορὰν παρὰ τοῦ Στρατάρχου εἶπε: «Ὁ υἱός μου Κρόνπριντζ παρετήρησεν ὅτι...» Ὁ Λούνδενδορφ ἀνετινάχθη καὶ ἐρυθρὸς ἐξ ὀργῆς ἠνέωσε τὸν Αὐτοκράτορα μὲ τὸν μονόκλον του ὡς, νὰ ἤθελε νὰ τὸν συντρίψῃ καὶ δὲν ἀφῆκε νὰ τελειώσῃ. «Εἶναι πρωτάκουστον —εἶπε— παρόμοια πράγματα νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸν Ἄνακτα. Ὁ Κρόμπριντζ δὲν ἀντιλαμβάνεται τί λέγει. Ἀξιῶ ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι τὸ ἐνδιαφέρον του περιορίζεται εἰς τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα μοῦ ἐμπιστεύονται καὶ νὰ μὴ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις μας. Ἡ πρώτη Μεραρχία τῆς Φρουρᾶς, θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν μάχην, καὶ θὰ εἰσέλθῃ ὅταν διατάξωμεν ἡμεῖς. Τῇ παρέχομεν μίαν ἑβδομάδα ἀναπαύσεως, καὶ πρέπει νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τοῦτο ὅπως καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν γεγονότων».

Τὰ σφάλματα τῶν Γερμανῶν

Εἰς τὴν αὐτὴν συνέντευξιν ὁ Κρόμπριντζ ἀποκρούει τὴν κατηγορίαν ὅτι ἠθέλησε τὸν πόλεμον, ἰσχυριζόμενος ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπεθύμει τοιοῦτόν τι εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ὅλοι ἦσαν ἐχθρικῶς διατεθειμένοι πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ θὰ ἐξέλεγε μίαν ἄλλην στιγμὴν ὡς ἐκείνην καθ' ἣν οἱ Ἄγγλοι εἶχον ἀναλάβει τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Μπόερς.

— Ἐν τούτοις, προσθέτει, τὸ μέγα σφάλμα ἐγένετο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Γερμανοὶ δὲν ταξιδεύουν καὶ δὲν πλουτίζουν τὰς γνώσεις των. Ἀγνοοῦν τοὺς ἄλλους λαούς.. Ἐγὼ, λέγει ὁ Κρόμπριντζ ἐγνώριζα τοὺς Ἄγγλους καὶ ἤξευρα πολὺ καλὰ ὅτι δὲν θὰ ἠμποροῦντο νὰ ὀιέλθουν τὴν Μάχην μὲ 300.000 ἀνδρῶν. Οἱ Γερμανοὶ ἐφαντάζοντο ὅτι ἦσαν ὁ περιφρύσιος λαὸς καὶ ἔλεγον τὸ ὦτα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ ἀκούοντες καὶ μὴ βλέποντες ὅτι ἦσαν ὁ μᾶλλον μισητὸς λαὸς τοῦ κόσμου.

Καὶ διατί; Ὄχι μόνον διότι εἴχομεν δύστροπα τὰ ἤθη καὶ διότι ἐτρώγαμεν μὲ τὸ μαχαῖρι, ἀλλὰ διότι τὸ Ραϊχσταγ δὲν ἐψήφιζε τὰς πιστώσεις τῆς προπαγάνδας.

Καὶ ὁ Κρόμπριντζ παρέχει ἕν πρόχειρον παράδειγμα. Ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς τοῦ Πεκίνου διέθετε 20.000 μάρκων ἐτησίως διὰ προπαγάνδαν, ἐνῷ ὁ Ρῶσσος συνάδελφός του 200 000 ρουβλίων.

Ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὸ πράξουν ἦτο πολὺ ἀργὰ καὶ εἶχον χάσει τὸν πόλεμον.

Αἱ ψευδολογίαι τοῦ Λούνδενδορφ

Αἱ ἐκθέσεις τοῦ Λούνδενδορφ κατὰ τοὺς τελευταίους ἓξ μῆνας ἦσαν ψευδεῖς μέχρι γελοίου βαθμοῦ. Δὲν δύναται νὰ χάνῃ τις, ὡς ὁ Λούνδερδοφ, 300 τηλεβόλα καὶ 300,000 ἄνδρας καὶ νὰ ἀναγγέλλῃ εἶτα ὅτι κατήγαγεν ἀμυντικὴν νίκην. Ὑπάρχουν ὅρια καὶ εἰς τὸ μᾶλλον χονδροειδὲς ψεῦδος. Οἱ ἐχθροί μας ἐψεύδοντο, ἀλλὰ μετὰ λεπτότητος. Περὶ τοῦ Λούνδενδορφ ἔγραψε εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά μου. Ἀνεδείχθη διὰ τῆς δραστηριότητός του τῆς ἀμέμπτου καὶ διὰ τοῦ ταλάντου του ὡς διοργανωτοῦ, ἰδιοτήτων ἐξόχων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀγῶνος μικροῦ, διαρκείας μὲ ταχέα τὰ ἀποτελέσματά του, ἀλλ' ὄχι ὅσάκις πρόκειται περὶ μεγάλου πολέμου, μακρᾶς διαρκείας, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ κερδίσῃ τις. Ἐγνώριζε νὰ ἐπιστρατεύῃ καὶ τὸν τελευταῖον ἄνδρα, ἐγνώριζε νὰ χρησιμοποιῇ καὶ τὸ τελευταῖον βιγόνι, ἀλλ' ἡ διαρκὴς ἐξάντλησις τοῦ Ἔθνους μοιραίως ἐπέφερε τὴν καταστροφήν. Ἐπὶ Λούνδενδορφ ἡ Γερμανία δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον ἐλειτούργει ἀδιακόπως μὲ τὴν μεγίστην του ταχύτητα. Μίαν ἡμέραν ἡ φθορὰ φθάνει εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ἡ διάρρηξις ἐπέρχεται ἄνευ προειδοποιήσεως.»

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγκφούρτης», σχολιάζουσα τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ Κρόνπριντζ, λέγει ὅτι εἶναι ἀναμφίβολος ἡ πολιτικὴ τῶν ἀνδρῶν τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος καὶ θὰ ἦτο προτιμώτερον δι' αὐτοὺς νὰ σιγᾶσι.

Ἡ παραίτησις τοῦ Κάϊζερ

Δημοσιεύεται κατ' αὐτὰς συγχρόνως καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ κόμητος Σούλεμπούργκ, ὑπασπιστοῦ τοῦ Κάϊζερ, ἥτις ἐπιχύνει φῶς ἄπλετον ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ τέως Αὐτοκράτορος. Ὁ Σούλεμπουργκ παρέστη κατὰ τὴν συνδιάλεξιν Χίνδεμβουργκ, Γκρένερ, Σλάϊσσεν, Χαντζε, Γκουντὼ καὶ Μάρσαλ.

Ὁ Χίνδεμβουργκ εἶπεν ὅτι θὰ ἐζήτει τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεώς του μὴ δυνάμενος νὰ εἴπῃ ὡς Πρῶσσος ἀξιωματικὸς εἰς τὸν Αὐτοκράτορά του ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ εἴπῃ.

— «Ἄς ἴδωμεν», ἀπήντησεν ὁ Κάϊζερ.

Ὁ Γκρένερ τότε περιέγραψε τὴν κατάστασιν μὲ σκοτεινὰ χρώματα, συμπεραίνων ὅτι ἡ μοναδικὴ σωτηρία θὰ ἦτο ἡ παραίτησις τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὁ Σούλεμπουργκ ἀντετάχθη ὑποστηρίζων ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκατασταθοῦν οἱ ἐπαναστάται. Ἐπὶ τέλους ἀρχηγοὶ μὲ ἐκλεκτὰ στρατεύματα θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποσταλοῦν πάραυτα εἰς Ἀκπγκοάνα καὶ Κολωνίαν, ὅπως ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις διὰ ἰσχύος. Ὁ Κάϊζερ συνεφώνησε πρὸς τὴν γνώμην ταύτην καὶ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ ἤθελε νὰ παραιτηθῇ ὅπως ἀποσβήσῃ τὸν ἐμφύλιον σπαραγμόν. Ὁ Γκρένερ παρετήρησεν ὅτι ἦτο ἀργὰ διὰ παρομοίας ἀποφάσεις. Ἡ δύναμις τῶν ἐπαναστατῶν ἦτο τοιαύτη ὥστε δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία ἐλπὶς ἐπιτυχίας.

Ὁ Σούλεμπουργκ παρετήρησεν ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Κρόνπριντζ παρέμενον πιστὰ πρὸς τὸν Κάϊζερ καὶ ἠρώτησε τὸν Γκρένερ ποῦ ἐστήριζε τὰς πληροφορίας του.

Ὁ Κάϊζερ εἶπε τότε ὅτι θὰ ἤθελε νὰ ὁδηγήσῃ ἐκ νέου τὰ στρατεύματα εἰς τὴν χώραν, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Γκρένερ ἀπήντησε· «Τὰ στρατεύματα θὰ ἐπανέλθουν βεβαίως ἐν τάξει εἰς τὴν χώραν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἀρχηγῶν των καὶ ὄχι τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος».

Ὁ Χίνδεμβουργκ προσέθεσεν ὅτι ὅλαι αἱ πληροφοριαι ἐνίσχυον τὴν ἰδέαν τῆς παραιτήσεως.

Ἐν τούτοις ὁ Κάϊζερ δὲν ἠθέλησε νὰ παραιτηθῇ πρὶν ἢ ἐλάβανε πληροφορίας παρὰ τῶν διαφόρων Σωματαρχῶν. Αἱ ληφθεῖσαι δὲ πληροφορίαι ἦσαν τόσον ἀπαισιόδοξοι, ὥστε ἐξηναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ.

ΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

Τὸ ἀκανθωδέστερον ζήτημα τῆς Διασκέψεως

Παρίσιοι 24. Τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχηγῶν τῶν Μ. Δυνάμεων ἀπησχόλησε καὶ χθὲς καὶ προχθὲς τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριατικῆς καὶ τῶν Ἰταλικῶν ἀξιώσεων, τῶν συγκρουομένων μὲ τὰς ἀξιώσεις τῶν Γιουγκοσλάυων.

Ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς Διασκέψεως εὑρίσκετο κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς διαρκῆ κίνησιν. Πλεῖστα τηλεγραφήματα ἀντιλλάγησαν μὲ τὴν Ρώμην.

Τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων δὲν συνῆλθεν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Δευτέρας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Ἰταλὸς Πρωθυπουργὸς κ. Ὀρλάνδο ἐπεσκέφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὸν Γάλλον Πρωθυπουργὸν κ. Κλεμανσὼ καὶ τὸν κ. Λόϋδ Τζὼρτζ μετὰ τῶν ὁποίων παρέμεινε συνεργαζόμενος ἐπὶ δύο ὥρας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς συνεργασίας των μετὰ τοῦ κ. Ὀρλάνδο ὁ Γάλλος καὶ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς μετέβησαν ὁμοῦ εἰς τὸ μέγαρον ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος. Παρέμειναν δὲ μετὰ τοῦ Προέδρου Οὐΐλσωνος ἐπὶ ὥρας περίπου, ἀνακοινώσαντες εἰς αὐτὸν τὰς συνεννοήσεις των μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Οἱ ἐντοῦθα διπλωματικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τῆς συνεννοήσεως μεταξὺ Ὀρλάνδο καὶ Οὐΐλσωνος, φθάνοντες μέχρι τοῦ νὰ βεβαιοῦν ὅτι ἐπῆλθε ψυχρότης σχέσεων μεταξὺ τοῦ Ἰταλοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου.

Προστίθεται δὲ ὅτι ἡ ψυχρότης αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἔμμονον ἄρνησιν τοῦ Οὐΐλσωνος ὅπως τὸ Φιοῦμε παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἰταλίαν.

«Ὁ «Χρόνος» γράφει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ Φιοῦμε εἶνε ἴσως τὸ ἀκανθωδέστερον ἐξ ὅσων εἶχε νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ ἐπιλύσῃ ἡ Διάσκεψις τῆς εἰρήνης, διότι οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἕτερος τῶν δισμφισβητούντων τὴν πόλιν φαίνεται διατεθειμένος νὰ ὑποχωρήσῃ. Προσθέτει δὲ ὅτι ἡ μόνη λύσις, ἡ ὁποία θὰ συνεβίβαζε τὰς ἀξιώσεις τῶν Γιουγκοσλάυων καὶ τῶν Ἰταλῶν θὰ ἦτο ὁ προταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἄγγλων καὶ Γάλλων χωρισμὸς τοῦ Φιοῦμε εἰς δύο μέρη.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» γράφει ὅτι ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Ὀρλάνδο ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κοινὴ Γνώμη δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ κανένα ἀπολύτως περιορισμὸν τῶν διεκδικήσεών της καὶ ὅτι, ἐπομένως, ἡ Ἰταλικὴ παρὰ τῇ Διασκέψει ἀντιπροσωπεία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως τῶν ἐν τῷ Ἰταλικῷ ὑπομνήματι ἐκτεθεισῶν ἀξιώσεων.

Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Γιουγκοσλάυων ἐδήλωσαν ὅτι ἀπαιτοῦν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεων τῶν Συμμάχων διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων, ἰδιαίτατα δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ Προέδρου Οὐΐλσωνος, ἀπαρνουμένου τὴν ἰσχὺν τῶν μυστικῶν συνθηκῶν.

Τὰ σχόλια τοῦ Ἰταλικοῦ τύπου

Ρώμη. Ὁλόκληρος ὁ Ἰταλικὸς τύπος σχολιάζει εἰς κύρια ἄρθρα τὰς ἀνιφυείσας ἐν Παρισίοις δυσκολίας κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν Ἰταλικῶν ἀξιώσεων.

Ἡ «Γριφοῦνα» ἀφοῦ ἐκφράζει πρῶτον τὴν ἀπορίαν της διότι καὶ ἄτλως συζητοῦνται αἱ μετριοπαθεῖς Ἰταλικαὶ ἀξιώσεις δηλοῖ ὅτι ἡ κατάστασις ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τῶν ἐν λόγῳ συζητήσεων, εἶνε πλέον ἢ σοβαρά.

«Ἡ Ἰταλία, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, δὲν δύναται κατ' οὐδένα λόγον νὰ θέτῃ τὴν ὑπογραφήν της ὑπὸ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης ἐὰν τὰ ζητήματα τῆς δὲν λυθοῦν ὑπὲρ αὐτῆς. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, δύναται ἐπὶ πλέον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Συμφωνίας τοῦ Λονδίνου ἡ ὁποία ἀπαγορεύει τὴν σύναψιν χωριστῆς εἰρήνης εἰς τὰς συμβληθείσας Δυνάμεις, νὰ κηρύξῃ ὡς ἀτονοῦσαν τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν θὰ ὑπέγραφαν αἱ ἄλλαι Δυνάμεις.

«Ἡ Ἰταλία ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρθρογράφος, ἔχει πλήρες τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην τῶν συνεπειῶν μιᾶς τοιαύτης ἀρνήσεως ἐπὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ διεκανόνισαν τὰ ἰδικά των προβλήματα κατὰ τρόπον ἱκανοποιοῦντα αὐτοὺς μὲ τὴν ἐγκάρδιον συνεργασίαν τῆς Ἰταλίας, θεωροῦν σήμερον καθῆκον των νὰ ἐγείρουν καὶ νὰ πολλαπλασιάσουν ἐμπόδια κατὰ τῶν ἀξιώσεών μας, τῶν ἐξ ἴσου μετριοπαθῶν μὲ τὰς ἰδικάς των.»

Ἡ «Ἐπόκα» λέγει ὅτι ἑκάστη παρερχομένη ἡμέρα καθιστᾷ δυσκολώτερον τὸν ἀγῶνα τῆς Ἰταλίας, καὶ προσθέτει ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἀντιπρόσωποι, ἐκπροσωποῦντες τὴν ἀναλλοίωτον θέλησιν τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, οὐδαμοῦ θὰ ὑποχωρήσουν.

«Ἡ διαφωνία μεταξὺ τῶν Συμμάχων, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρθρογράφος, ἐκδηλοῦται τοιουτοτρόπως; ἐν ὅλῃ της τῇ ἐντάσει. Τοῦτο ὅμως δὲν θ' ἀπογοητεύσῃ τὸν Ἰταλικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἔκαμε πάντοτε μόνος του τὴν ἱστορίαν του. Ἡ θέλησις ἑνὸς λαοῦ εἶνε μία δύναμις ἀκαταμάχητος, ἀψηφοῦσα κάθε ἐνδεχόμενον.»

Ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Ἰταλίας» δημοσιεύει κύριον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Δικαιοσύνην εἰς τὴν Ἰταλίαν», ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκφράζει τὴν λύπην καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ διὰ τὴν τοιαύτην συμπεριφορὰν τῶν Συμμάχων του.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» ἐξαίρουσα καὶ αὐτὴ τὸ μέγεθος τῆς διαφωνίας, βεβαιοῖ ὅτι ἡ Ἰταλικὴ νίκη δὲν θὰ ἀκρωτηριασθῇ καὶ ὅτι αἱ χῶραι αἱ κατακτηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ θὰ μείνουν Ἰταλικαί, εἴτε ἐπέλθῃ συμφωνία μεταξὺ τῶν Συμμάχων, εἴτε μή.

Καὶ προσθέτει ὅτι εἶνε πιθανὸν νὰ σημάνῃ διὰ τὴν Ἰταλίαν ὥρα κρίσιμος καὶ ὅτι ὁ Ἰταλικὸς λαὸς πρέπει νὰ εἶνε ἐν ἐπιφυλακῇ διὰ νὰ σταθῇ ἡ Ἰταλία εἰς τὸ ὕψος της.

Ἡ «Ἰντέα Ναζιονάλε» λέγει ὅτι, ὅπως ἡ Ἰταλία ὑπῆρξε μόνη κατὰ τὸν πόλεμον, θὰ μείνῃ μόνη καὶ κατὰ τὴν εἰρήνην. Καὶ ὅπως μόνη ἐνίκησε κατὰ τὸν πόλεμον θὰ νικήσῃ μόνη καὶ κατὰ τὴν εἰρήνην.

«Νὰ γνωρίζουν οἱ ἐν Παρισίοις, καταλήγει ὁ ἀρθρογράφος, ὅτι ἡ θέλησις τῆς Ἰταλίας εἶνε ἀκλόνητος καὶ ὁμόφωνος».

Ο ΝΟΜΟΣ 1640

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰσοδήματα ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων

Ὁ φόρος οὗτος ἐπιβαλλόμενος καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποιήθησαν ἐκ τοῦ συνόλου τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων τὰς ὁποίας ἤσκησέ τις ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορείας.

Φορολογούμενοι δὲ εἶνε:

1) Οἱ ἀτομικῶς ἐνεργήσαντες τὴν γεωργικὴν ἐπιχείρησιν.

2) Οἱ συνέταιροι ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ μετοχικῶν ἑταιριῶν ὡς καὶ συνεταιρισμῶν ἐφόσον αἱ ἑταιρεῖαι καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ ἀσκοῦσι γεωργικὴν ἐπιχείρησιν.

3) Οἱ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ (κολλῆγοι).

4) Αἱ ἀλλοδαπαὶ πάσης φύσεως Ἑταιρεῖαι, ἐφόσον ἀσκοῦσι τὴν γεωργικὴν ἐπιχείρησιν ἐν Ἑλλάδι δι' ὑποκαταστημάτων, πρακτορείων καὶ ἀντιπροσώπων.

Ἐνῷ δ' εἰς τὰς ἄλλας κατηγορίας καθαρῶν προσόδων συνυπολογίζονται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα πραγματοποιηθεῖσαι πρόσοδοι, εἰς τὴν παροῦσαν κατηγορίαν ἡ καθαρὰ πρόσοδος τοῦ φορολογουμένου ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν καθαρῶν κερδῶν, ἅτινα οὗτος ἀπεκόμισεν ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστ

κτημάτων κλπ. διότι ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸ ὄργανον τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἰδιώτης γεωργὸς, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ παράσχῃ τὰ στοιχεῖα διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ προσδιορισθῇ τὸ καθαρὸν αὐτοῦ κέρδος, ὡς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν (δηλ. τὰ ἔξοδα καὶ τὰ βάρη τῆς γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ τὴν πρόσοδον αὐτῆς) ἡ ὁσάκις οὐδεμία ἐπεδόθη ὑπ' αὐτοῦ δήλωσις, τὸ καθαρὸν κέρδος προσδιορίζεται κατὰ τεκμήριον ὡς ἀκολούθως:

Ὁ γεωργὸς δηλώνει πρὸς τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ἁπλῶς τὸ σύνολον τῶν συγκομισθέντων ὑπ' αὐτοῦ προϊόντων, ἢ προκειμένου περὶ κηπευρικῶν προϊόντων (λαχανικῶν, ὀσπρίων, μποσταν ίων κλπ.) τὴν καλλιεργηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς στρέμματα, ἔκτασιν προκειμένου δὲ περὶ καρπῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν καρποφόρων δένδρων.

Τὰ Κοινοτικὰ ἢ Δημοτικὰ Συμβούλια λαμβάνοντα τὰς δηλώσεις ταύτας, συντάσσουσι μέχρι τῆς 20 Ὀκτωβρίου γενικοὺς πίνακας τῆς παραγωγῆς, εἰς τοὺς ὁποίους: ἀναγράφουσι α΄.) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ φορολογουμένου· β΄.) ἂν ὑπεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ δήλωσις· γ΄.) τὸν ἀριθμὸν τῶν καλλιεργηθέντων ὑπ' αὐτοῦ στρεμμάτων ἢ τῶν δένδρων· δ΄.) τὸ ποσὸν τοῦ σπόρου· ε΄.) τὰ συγκομισθέντα κατ' εἶδος προϊόντα καὶ ϛ΄.) τὸ μέγιστον καὶ ἐλάχιστον ὅριον τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως; ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν πινάκων τούτων ὑπολογίζεται κατὰ τεκμήριον τὸ καθαρὸν κέρδος τῆς γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Πολλαπλασιάζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν καλλιεργηθέντων μὲ κηπευρικὰ εἴδη στρεμμάτων ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν καρποφόρων δένδρων, μὲ εἰδικοὺς συντελεστὰς, τοὺς ὁποίους καταρτίζει εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ οἱ ὁποῖοι ἰσχύουν διὰ τρία ἔτη.

Πρὸς καθορισμὸν ὅμως τοῦ ἀντιτίμου τῶν προϊόντων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ τιμαὶ χονδρικῆς πωλήσεως, αἵ δηλωθεῖσαι ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν καὶ Δοινοτικῶν Συμβούλων.

Ἄλλαις λέξεσι γίνεται ὑπολογισμὸς κατὰ τεκμήριον τῆς παραγωγῆς ἑνὸς ἑκάστου φορολογουμένου, ἥτις ἐκτιμᾶται εἰς χρῆμα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως.

Ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐκπίπτεται, πρὸ πάσης ἄλλης ἐκπτώσεως; τὸ ἥμισυ τοῦ καθαροῦ κέρδους, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἐξ ἐλαιῶν καὶ ἐλαίου. ἐφόσον διατηρεῖται ἡ κειμένη ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν καὶ τοῦ ἐλαίου φορολογία.

Ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῆς ἀπομενούσης μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀνωτέρω ἐκπτώσεως, ἐκπίπτεται τὸ ἐλάχιστον συντηρήσεως; τὸ ὁποῖον ὡς εἴπομεν εἶνε 1200 2.400 δραχμαὶ, διὰ δὲ τοὺς ἀναπήρους πολέμου 10,000 δρ.

Ἡ μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκπτώσεις ἀπομένουσα φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος διαβαθμίζεται εἰς τρία τμήματα, ἤτοι ἀπὸ 1—5000 δρχ., ἀπὸ 5001—10000 δρ. καὶ ἀπὸ 10000 δρχ, καὶ ἄνω ἀπεριορίστως, ἐκ τῶν ὁποίων φορολογοῦνται ἀπὸ τὸ α΄. τμῆμα τὰ 50 ο)ο ἀπὸ τὸ β΄ τὰ 75 ο)ο καὶ ἀπὸ τὸ γ΄. ὁλόκληρον τὸ ποσόν.

Ὁ φόρος ἐπὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι 6 ο)ο.

Παράδειγμα 1ον. Παρήγαγέ τις ἀπὸ τὰ ἐλαιοκτήματά του 3000 ὀκάδας ἐλαίου πρὸς Δρ. 3=Δρ. 9000.

Πόσον φόρον θὰ πληρώσῃ;

Ἀπ. Ἀφαιροῦμεν κατὰ πρῶτον τὰ ἔξοδα καὶ βάρη π. χ. Δρχ. 400

Καθαρὰ πρόσοδος Δρχ. 8.600
Ἐκπίπτομεν τὸ ἥμισυ ποσὸν διότι πρόκειται περὶ ἐλαίου Δρχ. 4.300

4 300

Ἐκπίπτομεν τὸ ἐλάχιστον συντηρήσεως; Δρχ. 2400

Δρχ. 1900

Ἐκπίπτομεν τὰ 20 ο)ο (α΄ τμῆμα) » 950

Φορολογητέον ποσὸν Δρχ. 950
Φόρος πρὸς 6 ο)ο = Δρχ. 57.

Παράδειγμα 2ον. Ἐπὶ φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου ἐκ Δρχ. 15000 (μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν διαφόρων ἐκπτώσεων) πόσος εἶναι ὁ φόρος;

Ἀπ. Ἀπὸ τὸ α΄. τμῆμα Δρχ. 5000 φορολογοῦνται τὰ 50 ο)ο Δρχ. 2500.
Ἐπὶ τοῦ β΄ τμήματος Δρχ. 5,000 φορολογοῦνται τὰ 75 ο)ο Δρχ. 3750
Τὸ τρίτον τμῆμα φορολογεῖται ὁλόκληρον Δρχ. 5000

Δρχ. 11250

Ἄρα ἐκ τῆς ὁλικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν 15,000 δραχ. φορολογοῦνται 11250 δραχμαί. Φόρος πρὸς 6 ο) =Δρχ. 675.

Αἱ κατὰ πρῶτον καλλιεργούμεναι χέρσαι γαῖαι ἀπαλλάσσονται ὁλοκλήρου τοῦ φόρου κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῶν 3)4 τοῦ φόρου κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος καὶ τοῦ ἡμίσεως κατὰ τὸ τρίτον.

Ἡ δήλωσις ἐπιδίδεται κατὰ κανόνα ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τῆς 20 Ὀκτωβρίου ἀναλόγως τῆς λήξεως τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ φορολογουμένου. Καὶ, οἱ μὲν ἰδιῶται γεωργοὶ ἐπιδίδουσιν αὐτὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτῆμα, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ φορολογούμενοι ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Ἐπὶ φορολογουμένων δηλούντων τὸ πραγματικὸν αὐτῶν καθαρὸν κέρδος ἐπὶ τῇ βάσει ἰσολογισμῶν, ἡ δήλωσις ἐπιδίδεται ἐντὸς τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς γεωργικῆς περιόδου.

Ὁ φόρος ὑπὸ μὲν τῶν ἀλλοδαπῶν ἑταιρειῶν καὶ συνεταιρισμῶν, ὡς καὶ τῶν δηλούντων τὸ καθαρὸν γεωργικὸν αὐτῶν κέρδος ἐπὶ τῇ βάσει ἰσολογισμῶν, καταβάλλεται εἰς μίαν δόσιν ἅμα τῇ δηλώσει. Ὑπὸ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν εἰς δύο δόσεις, ὧν ἡ μία ἅμα τῇ δηλώσει ἡ δὲ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

Ἐκ τῶν φόρων τῆς κατηγορίας ταύτης ἀποδίδονται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τὰ 15 ο)ο, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 5 ο)ο χορηγοῦνται εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων. Ποσοστὸν 10 ο)ο χορηγεῖται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας καὶ ἀπὸ τὸν φόρον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος 1919—1920 θὰ φορολογηθῶσι τὰ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς ἃς ἡ γεωργικὴ περίοδος θέλει λήξῃ μετὰ τὴν 31 Μαρτίου 1919.

ΔΕΛΤΙΑ

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

χοώδης καὶ ἀκαθόριστος ἡ κατάστασι, περὶ τὴν Συνδιάσκεψιν.

Οὐδεμία νεωτέρα πληροφορία ὑπάρχει τι ἀπέγεινε μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ὀρλάνδο. Ποία; ἀποφάσεις θὰ λάβουν οἱ Σύμμαχοι.

Πάντως ὅμως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκδηλώσωσι τόσην ἀδυναμίαν ὥστε νὰ κύψωσι τὴν αὐχένα πρὸ τῶν ἀρπακτικῶν ὀρέξεων τῶν Ἰταλῶν καὶ νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸν Ὀρλάνδο ὅσα ζητεῖ.

Τὴν γνώμην αὐτὴν ἐνισχύει τὸ νέον διάγγελμα τοῦ Οὐίλσωνος, τὸ ὁποῖον κατηγορηματικῶς ἀναφέρει ὅτι τὸ Φιοῦμε ἀνήκει εἰς τὴν Σερβοκροατίαν καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἶνε δὲ φυσικῶς ἀδύνατον χάριν τῆς Ἰταλίας νὰ λησμονήσωσιν οἱ Σύμμαχοι καὶ ὁ Οὐίλσων τὰς ἀρχὰς χάριν τῶν ὁποίων ἐπολέμησαν.

Ἴσως τὸ πραξικόπημα αὐτὸ τῆς Ἰταλίας ἀναγκάσῃ τοὺς συμμάχους νὰ τῆς δώσωσι τὸ πρέπον μάθημα καὶ τὴν κάμουν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι πρέπει νὰ σεβασθῇ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, τὰς ληφθείσας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δικαίου καὶ τῆς Ἀρχῆς τῶν Ἐθνοτήτων.

ΑΝΕΞΗΓΗΤΟΣ

τέλος πάντων εἶναι ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν οἱ Σύμμαχοι κρατοῦσι ἀπέναντι τῶν Τούρκων τῆς Κων)πόλεως.

Διατὶ ἡ τόση ἀβρότης, ἡ τόση λεπτότης ἐκ μέρους τῶν νικητῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους σφαγεῖς; ἠττημένους δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν.

Διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἰταλικῆς Ἁρμοστείας Κων)πόλεως ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ Κων)τόλεως, δὲν ἐκπλησσόμεθα.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἐκπλήττει εἶναι ἡ πολιτικὴ τῶν λοιπῶν Συμμάχων ἁρμοστῶν τῆς Βυζαντινῆς Πρωτευούσης.

Καθημερινῶς λαμβάνουν χώραν ἐπεισόδια καὶ φόνοι ὁμογενῶν ὑπὸ Τούρκων ἀστυνόμων καὶ χωροφυλάκων χωρὶς νὰ λαμβάνεται καμμία πρόνοια πρὸς καταδίωξιν τῶν δολοφόνων.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐφονεύθησαν 2 ὁμογενεῖς εἰς τὸ Πέραν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ὑπὸ Τούρκου ἀστυνόμου τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ συλλάβῃ.

Καὶ αὐτὰ γίνονται στὴ ψυχὴ τῆς Κων)πόλεως, τώρα δύνασθε νὰ φαντασθῆτε τί θὰ γίνωνται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ ἀκαρτωλοῦ Νεεβλεῖου.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἴσως ὁ Θεὸς ὁ πάντοτε ὑποστηρίζων τὸ Ἔθνος μας θελήσει νὰ βάλῃ τὸ χέρι του καὶ σώσῃ τοὺς ἀδελφούς μας ἀπὸ τὴν ἐξόντωσιν, ἴσως αὐτὸς προστατεύσῃ τοὺς μικροὺς καὶ ἀδυνάτους, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι δὲν εἰμποροῦν νὰ τὸ κάμουν.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Ἓν χαρακτηριστικὸν γεγονὸς

Μετὰ πρωτοφανοῦς μεγαλοπρεπείας ἑορτάσθη ἐφέτος εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς κόσμου καὶ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ.

Εἰς τὴν ἑορτὴν παρίστατο ὁ Ἑλλὴν ἁρμοστὴς κ. Κανελλόπουλος, ἡ Ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολὴ μὲ τοὺς συν)τάρχας Χαβίνην καὶ Κατέχακην, ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ὅλοι οἱ προύχοντες. Πρὸ τῶν Πατριαρχείων εἶχον παραταχθῆ ἄγημα ναυτῶν καὶ οἱ Κρῆτες χωροφύλακες.

Κατὰ τὴν λειτουργίαν ἐχορωστάτησε, περιστοιχούμενος ἀπὸ ὅλην τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Τοποτηρητοῦ Σεβ. Μητροπολίτης Καισαρείας Νικόλαος. Εἰς τὴν λειτουργείαν παρίσταντο ἐπίσης καὶ δύο ἀρχιεπίσκοποι τῆς Ἀμερικανικῆς ἱερατικῆς ἀποστολῆς καθὼς καὶ Ρῶσσος ἀρχιεπίσκοπος.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα οἱ χωροφύλακες, οἱ στρατιῶται καὶ οἱ ναῦται μας εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἁρμοστείας, καὶ τῶν Πατριαρχείων καὶ ἐώρταζαν τὴν Ἀνάστασιν κατὰ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα, μὲ τὸ ἀρνὶ τῆς σούβλας, τὸ τσούγγρισμα τῶν αὐγῶν καὶ τοὺς ἐθνικοὺς χορούς. Πλῆθος κόσμου προσήρχετο καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τοὺς ἐπεσκέπτετο.

Χαρακτηριστικὸν θεωρεῖται παρὰ τῶν ἐνταῦθα Ἑλληνικῶν κύκλων ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος τὸ Πατριαρχεῖον δὲν ἀπέστειλε, κατὰ τὸ κρατοῦν ἔθιμον, κόκκινα αὐγὰ εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀρχάς.

+ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΣ

Ἄγγελμα ὀδυνηρὸν καὶ δακέθυμον, ἀνὰ σύμπασαν τὴν πρωτεύουσαν τῆς εὐάνδρου τοῦ Αἰγαίου νύμφης ὡς κεραυνὸς ἐρίγδουπος πρότριτα ἀστραπαίως διαδοθὲν, ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ εὐσεβὲς καὶ ἐνάρετον αὐτῆς τέκνον, ὁ νομοδιδάσκαλος πρεσβύτης ***Ἐμμανουὴλ Λουκᾶς*** παρέδωκε τὴν ὑστάτην πνοήν. Ἔπεσε λοιπὸν τὴν μόρσιμον καὶ ἀνεπανόρθωτον πτῶσιν ἡ ὑψηλὴ κορυφὴ, ἐξέλιπεν ἐν τῶν ἐγκαλλωπισμάτων τῆς ἁγνοστῆς Μυτιλήνης, ἐσβέσθη ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ὕπαρξις πολυτιμοτάτη, κατέπεσε παταγωδῶς ὁ ἀρραγὴς καὶ ἀκλόνητος στῦλος, ὁ οὕτως; ἐπωφελῶς ἐπὶ σειρὰν ὅλων ἐνιαυτῶν ὑποβαστάσας τὸ οἰκοδόμημα τῆς Μυτιληναϊκῆς κοινότητος. Δικαίως ὅθεν ἐκτιμῶσα τὴν ἐπωφελῆ καὶ εὐεργετικὴν τοῦ ἀνδρὸς δρᾶσιν σύμπασα ἡ Μυτιληναϊκὴ κοινωνία, ἔσπευσεν αὐθορμήτως νὰ ἐκδηλώσῃ καὶ διατρανώσῃ τὴν εἰλικρινῆ αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ συμμετοχήν.

Τὸ πρῶτον τοῦ ἡλίου φῶς ἠτένισεν ὁ ἀείμνηστος Ἐμμ. Λουκᾶς ἐν Μυτιλήνῃ τὴν 9ην Ἰανουαρίου τοῦ 1845. Εὐμοιρήσας γονέων ἐπιφανῶν καὶ εὐσεβῶν, ἄσβεστον διεφύλαξε τὸ ζώπυρον τῆς πατρῴας εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς, τυχὼν ἐπιμελημένης παρ' αὐτῶν ἀγωγῆς.

Ἀλλ' ὅ,τι κυρίως διέκρινε τὸν ἀείμνηστον καὶ ὡς ἔξοχον πολίτην καὶ παράγοντα σημαίνοντα ἀνέδειξεν αὐτὸν, εἶνε ἡ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ πολύτιμος καὶ ἐπωφελὴς δρᾶσις. Γόνος εὐσήμου οἰκογενείας, ἔτι εὐσημοτέραν ταύτην ἀνέδειξεν, διὰ τῆς ἄκρας τοῦ χαρακτῆρος σταθερότητος καὶ εὐθυκρισίας, προσερχόμενος ἑκάστοτε ἀρωγὸς καὶ ἐπίκουρος πρὸς τοὺς πάσχοντας. Ἁπλοῦς καὶ ἀπέριττος, φιλόφρων, προσηνὴς καὶ μειλίχιος τοὺς τρόπους, ἐπιβλητικὸς τὸ ἦθος κατώρθου νὰ ἐπιβάλληται τοῖς πᾶσιν. Ἡ γενναιόδωρος καὶ μεγάθυμος αὐτοῦ καρδία ἀείποτε συνεισέφερεν ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν, εἰς τὴν εὐγενῆ δὲ αὐτοῦ πρωτοβουλίαν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἀνέγερσι τοῦ καλλιμαρμάρου ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Θεράποντος, οὗ ἐνος καὶ ἰσόβιος ἐπίτροπος διετέλεσεν. Ἡ λυσιτελὴς τοῦ ἀνδρὸς δράσις ἀμέριστον ἐφείλκυεν ὅσημέραι τὴν ἀγάπην καὶ τιμὴν τῶν ἑαυτοῦ συμπολιτῶν, δι' ὃ καὶ ἐπανειλημμένως, παρὰ τὴν μεγίστην αὐτοῦ μετριοφροσύνην, ἀνετέθησαν αὐτῷ διάφορα κοινοτικὰ τιμητικὰ ἀξιώματα διὰ τὴν ἐντιμότητα δὲ καὶ ἱκανότητα τῷ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τῶν ἐνταῦθα τραπεζιτικῶν καταστημάτων Μυτιλήνης καὶ Ἀνατολῆς.

Ἀλλ' ὁ ὀξὺς καὶ εὐθύφρων τοῦ ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἔτι μᾶλλον περίβλεπτον αὐτὸν κατέστησε, τιμηθέντα διὰ τοῦ ἐπιζήλου καὶ ἐμπιστευτικοῦ ἀξιώματος τοῦ Ὑποπροξενείου τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως τῷ 1903, ἀπονεμηθέντος αὐτῷ καὶ τοῦ παρασήμου τῆς τιμῆς.

Ὁ θάνατος τοῦ ἀοιδίμου Ἐμμ. Λουκᾶ εἰς μέγα ἐβύθισε πένθος σύμπαν τὸ Μυτιληναϊκὸν κοινὸν διὰ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων παραγόντων τῆς δράσεως καὶ εὐποιΐας.

Καὶ ἤδη, κάθευδε ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰώνιον ὕπνον, σεβαστὲ πρεσβύτα. Ἐξεπλήρωσας ἐπὶ γῆς εὐσυνειδήτως καὶ εὐόρκως τὸ καθῆκόν σου, καὶ ἀποκειταί σοι ἐν οὐρανοῖς ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.

Ἐν Μυτιλήνῃ

Παναγιώτης Γ. Σαραντίδης
Διδάκτωρ Θεολογίας

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὸ Στρατοδικεῖον

Ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς τὸ στρατοδικεῖον τὴν δίκην τῶν ἀξιωματικῶν. Ἡ συνεδρία ἤρχισε τὴν 10ην π. μ. ὁπότε ὁ κ. Πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν ἐπ' ἀκροατηρίου ὅτι μὴ προσελθόντων τῶν συνηγόρων του, ἐκάλεσε τὸ δικαστήριον ἵνα ἀναλάβωσι τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κατηγορουμένων, τὸ δικαστήριον διορίζει τοιούτους τοὺς ἀξιωματικοὺς κ. κ. Κατσιγιάννην καὶ Χ. Χαραλάμπους, οἵτινες καὶ ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των.

Μεθ' ὃ ἤρχισεν ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐνόρκων καταθέσεων τῶν μαρτύρων οἵτινες ἀπουσιάζουσιν.

Ἀνεγνώσθησαν ὅθεν αἱ ἔνορκοι καταθέσεις τῶν ἑξῆς.

Σ. Σκαβάτσου ἀνθυπασπιστοῦ, ἐνώπιον τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Ἀβραμία ἐν Χ/φ.

Ε. Ἀξιομακάρου στρατιώτου, ἐνώπιον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου Ἁγιάσου.

Ι. Ἀναστασοπούλου, λοχίου, ἐνώπιον τοῦ ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Κουκούλη.

Στ. Στεφανῆ, Ἠλ. Χ'Ἠλία, Χαφοὺζ Ριφὰτ. Δημ. Κυρατζῆ, Ὀσμὰν Μεχμὲτ, Γεώργ. Σταυρινοῦ, ἐνώπιον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου Σκαλοχωρίου.

Χαραλ- Παπαχαραλάμπους λοχίας, ἐνώπιον τοῦ ταγματάρχου τῆς στρατολογίας κ. Μ. Χαραλάμπη.

Ἀνδρέα Χάγιερ εἰρηνοδίκου καὶ Ζώταλη Δημ. δεκανέως ἐνώπιον τοῦ ταγματάρχου κ. Χαραλάμπη.

Ταῦτα μέχρι μεσημβρίας ὁπότε διεκόπη ἡ συνεδρία διὰ τὴν 4ην μ. μ.

ἀκολουθεῖ

Ἀιμενικὴ κίνησις

— Χθὲς τὴν πρωΐαν προερχόμενον ἐκ Πειραιῶς ἀφικετο τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑλλήσποντος».

— Προχθὲς δὲ ἀνεχώρησεν ὁ Ἀδριατικὸς» διὰ τον Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν εἰς Καβάλλαν ἢ εἰς τὸ Πόρτο-Λάγο.

Ἄσυλον Παιδὸς

Ἡ οἰκογένεια κ. Σπύρου Τζωρτζίδου προσέφερεν εἰς μνήμην τοῦ πεφιλημένου της συγγενοῦς Ἐμμαν. Λουκᾶ δρχ. 100.

— Ὁμοίως ἡ οἰκογένεια κ. Ἀποστ. Ἀθανασιάδου δρχ. 25.

— Ὁμοίως ὁ κ. Μ. Φωτίου δρχ. 20.

— Ὁ κ. Γαληνὸς Παπαζογλου ἐκ Π. Φωκῶν προσέφερεν εἰς τὸ Ἄσυλον δρ. 25.

Τὸ Δ. Σ. εὐχαριστεῖ θερμῶς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου «Ἑλλήσποντος» ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Λῆμνον οἱ βουλευταὶ Λέσβου κ.κ. Γεώργ. Καλδῆς καὶ Α. Παπαγεωργίου.

— Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησεν ὁ κ. Τσολίνας Νομομηχανικός.

— Διὰ τοῦ προχθὲς καταπλεύσαντος «Ἀδριατικοῦ ἀνεχώρησεν εἰς Θεσ)νίκην μέσον Πειραιῶς ὁ Γραμματεὺς τοῦ παρ' ἡμῖν Γραφείου τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Ἀλεξ. Σαατσάκης μετατεθεὶς εἰς τὸ ἐν Θεσ)νίκῃ τοιοῦτον.

— Διῆλθε τῆς πόλεώς μας ὁ ἐκ Κων)πόλεως ἐνωμοτάρχης πρόσκοπος κ. Π. Ξανθόπουλος μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας ἐπὶ εἰδικῇ προσωπικῇ ἀποστολῇ.

Ἀντὶ στεφάνου

Ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν κηδειαν τοῦ μακαρίτου Ἐμμ. Λουκᾶ προσέφερε εἰς τὴν Φιλοπτ. Ἀδελφ. τῶν Κυριῶν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Β. Ζ. Σιφναῖος δρχ. 50 καὶ ὁ κ. Περ. Χριστοδουλίδης δρ. 30. Αἱ οἰκογένειαι Π. Κανάκη καὶ Π. Καμπούρη ἀνὰ δραχ. 25· Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ εὐχαριστεῖ θερμῶς.

Παράρτημα Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Περιθάλψεως

Ὁ κ. Σ. Τζωρτζίδης προσέφερεν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τῆς πόλεως Μυτιλήνης Δρχ. 100.

— Ὁ Κώστας Λούης εἰς μνήμην τοῦ Ἐμμανουὴλ Λουκᾶ Δρχ. 5.

Τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου

Ἐπιτυχόντος καὶ τοῦ κτιρίου τοῦ Παρθεναγωγείου τὰ μαθήματα τοῦ τε Γυμνασίου καὶ τοῦ Ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου ἐπαναλαμβάνονται μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν Σχολείων.

Ἑορτὴ ἁγίου Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου

Ἀναβληθέντος τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα, πολιούχου τῆς πατρίδος ἡμῶν Περγάμου, διὰ σήμερον Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, ὑπενθυμίζομεν εἰς τὰ μέλη τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου τῶν Περγαμηνῶν καὶ Ἀτταλοῦν ὅτι ἡ ἑορτὴ αὕτη ἔχει ὁρισθῆ ὅπως ἑορτάζηται καὶ ὡς ἐπέτειος τοῦ Συνδέσμου ἡμῶν καὶ παρακαλοῦμεν ταῦτα καθὼς καὶ ὅλους τοὺς συμπατριώτας καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς φιλέορτους ὅπως συνεορτάσωσι μεθ' ἡμῶν προσερχόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Συμεὼν ὅπου τὴν θείαν λειτουργίαν θέλει τελέσῃ ὁ Θεοφιλεστατος; Ἀμισοῦ Εὐγένιος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδ. τῶν Περγαμηνῶν
Γ. Καζάζης

Ἔφθασαν εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον Πιτέλλη καὶ Σαλβαρᾶ τὰ ἁγνᾶ κρασιὰ Παυλάκη. 3—3

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 2050 **ΑΘΗΝΑΙ 13 Ἀπριλίου**

Ἡ ἀναχωρήσασα ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐλέγχου εἰς Μικρασίαν θὰ μεταβῇ καὶ εἰς τὰ Δωδεκάνησα.

— Ὁ Ἀμερικανικὸς τύπος ἐπιτίθεται ἐναντίον τῆς Ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ἐχθρικὴν πρὸς τοὺς Συμμάχους.

— Ὁ «Κῆρυξ» τῆς Νέας Ὑόρκης γράφει ὅτι Ἰταλικὴ μεραρχία εὑρίσκεται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Φιοῦμε ἑτοιμαζομένη διὰ τὴν κατάληψιν.

— Παρὰ τὰς προσπαθείας πρὸς συμβιβασμὸν ὁ Ὀρλάνδο ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων ἐρχόμενος εἰς Ρώμην νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλὴν καὶ ὁμιλήσῃ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος ζητῶν τὴν ἔγκρισιν τῆς πολιτικῆς του.

— Ὁ Σονῖνο παρέμεινεν ἐν Παρισίοις.

— Ὁ «Χρόνος» γράφει ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ ὑπογράψουν τὴν συνθήκην τῆς Εἰρήνης.

— Ἡ παραίτησις τοῦ Ὀρλάνδο θεωρεῖται ἐπικειμένη.

— Ὅλος ὁ σοσιαλιστικὸς Ἰταλικὸς τύπος συνιστᾷ εἰς τὸν Κλεμανσὼ καὶ Οὐίλσωνα νὰ ἐπιμείνουν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Φιοῦμε καὶ νὰ πατάξουν τὴν ἱμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν τοῦ Ὀρλάνδο.

— Ὁ Ὀρλάνδο εἰς μακρὸν ἀπαντητικὸν ἀντικρούει τὸν Οὐίλσωνα τονίζων ὅτι ἄνευ τῆς Δαλματίας καὶ τοῦ Φιοῦμε ἡ Ἰταλία ἀδύνατον νὰ εἶναι ἀσφαλὴς οὔτε ἐπὶ δεκαετίαν.

— Ὁ Οὐίλσων εἰς διάγγελμά του πρὸς τὸν Αἰγυπτιακὸν λαὸν ἐκφράζων τὴν συμπάθειάν του πρὸς αὐτὸν ἀναγνωρίζει τὸ Ἀγγλικὸν προτεκτοράτον τῆς Αἰγύπτου.

Δούζας

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 316 ἐ. ἐ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γ. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Δημήτριον Εὐστρ. Δημέλην νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Ἀντώνιον Χρ. Κυζατζῆν ἀντὶ δρχ. 1.160 ἓν ἐλαιόκτημά του κείμενον εἰς θέσιν Μπεκρῆ τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἁγιάσου τοῦ ὁμονύμου Δήμου ἐκ στρεμμάτων δύο.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 315 ἐ. ἐ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γ. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Γρηγόρ. Β Χτέναν νὰ πωλήσῃ ποὸς τὸν Παναγ. Χαλᾶν ἀντὶ δραχμ. 600 ἓν ἐλαιόκτημά του κείμενον εἰς θέσιν Πληνοχῶρι τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Σκούντας τοῦ Δήμου Ἁγιάσσου